

Шабель добивши, влет же по собі:

То мні, то тобі.

На той час її мнлось в кареті сніла.

„Перестаньте!” з обох сторін вшитких
[гамувала,

Аби тої звадн більше понехали, -

Далій їхали.

Леч трудно вже було: барзо заюшнли,
З обох сторін битих, раних начинили;
Єдні з перестрахи в вал з мосту падали,
Шиї ламали.

Хтож що ніс в руках, того не жалували:
Яйця фарбовані — тими шати шмарували:
Не смотрено того, на кого замірив,
Було би ударив.

Виділа тое пані, почтивна матрона,
Же єсть з дворяни своїми золжона*)
Над звичай панський на цвинтар**) у-
[тікає;

Битва ся розмножає.
В тім замішанні, знати, не без того,
Бо приходило близько коло того,
Же ся в тій зваді і самій***) достало,
Та і ся золгало****).

Там, на цвинтарі, плачливо vzdихала,
До Христа Пана крнжем лежала,

*) Ображена.

**) До замкової церкви, що тут же. коло брами стояла.

***). Себто пайі.

****). Учинена образа.